

AGATHA CHRISTIE

Επιβάτης για Φρανκφούρτη

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Επιβάτης για Φρανκφούρτη**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Passenger to Frankfurt
Από τις Εκδόσεις HarperCollinsPublishers, Λονδίνο 2017
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γωγώ Αρβανίτη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γιαννούσης
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Agatha Christie Limited, 1970. All rights reserved.
AGATHA CHRISTIE, the Agatha Christie Signature and the AC Monogram Logo
are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere.
All rights reserved.
© Εξωφύλλου: HarperCollinsPublishers Ltd.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Ταξιδιώτης για τη Φραγκφούρτη»
Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3567-1
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3568-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

AGATHA CHRISTIE

Επιβάτης για Φρανκφούρτη

Μετάφραση: Γωγώ Αρβανίτη

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς

Πέντε μικρά γουρουνάκια

Φόνοι με αλφαθητική σειρά

Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές

Ο Πουαρό ερευνά

Φόνος στο πρεσβυτέριο

Το πτώμα στη βιβλιοθήκη

Και δεν έμεινε κανένας

Δέκα ύποπτοι για φόνο

Μια αυτοβιογραφία

Έγκλημα στο γκολφ

Η δολοφονία του Ρότζερ Άκροϊντ

Οι Μεγάλοι Τέσσερις

Θανάσιμος κίνδυνος

Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό

Η φαρμακερή πένα

Πρόσκληση σε φόνο

Ο μυστικός αντίπαλος

Η δοκιμασία της αθωότητας

Το μυστικό του Τσίμνεις

Φόνος στη Μεσοποταμία

Το μυστήριο του Μπλε Τρένου

Τα Χριστούγεννα του Ηρακλή

Πουαρό

Τραγωδία σε τρεις πράξεις

Οι άθλοι του Ηρακλή

Σίκαλη στην τσέπη

Ο καθρέφτης ράγισε

N ή M;

Γιατί δε φώναξαν την Έβανς;

Το μυστήριο των επτά ρολογιών

Το μυστήριο του Λίστερντεϊλ

Σιωπηλός μάρτυρας

Έγκλημα στον Νείλο

Έγκλημα κάτω από τον ήλιο

Μυστήριο στην Καραϊβική

Η ξεχασμένη δολοφονία

Ο φόνος είναι εύκολος

Η εξαφάνιση της γηραιάς κυρίας

Ο Ωχρός Ίππος

Το μυστήριο του Σίταφορντ

Ο θάνατος του λόρδου Έτζγουερ

Με ανοικτά χαρτιά

Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης

πουτίγκας

Το τρένο των 16.50

Τα δεκατρία προβλήματα

Συνέταιροι στο έγκλημα

Ατέλειωτη νύχτα

Επιβάτης για Φρανκφούρτη

Ο άντρας με το καφέ κοστούμι

Προς το μηδέν

Στη Μάργκαρετ Γκιγιόμ

*Η ηγετική ικανότητα, εκτός από σπουδαία
δημιουργική δύναμη, μπορεί να είναι διαβολική...*

Γιαν Σματς

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση	13
Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου	15
Πρόλογος.....	17
 <i>ΒΙΒΛΙΟ 1: Ένα ταξίδι που διακόπηκε</i>	
1. Επιβάτης για Φρανκφούρτη	25
2. Λονδίνο	38
3. Ο άνθρωπος από το καθαριστήριο	48
4. Δείπνο με τον Έρικ	59
5. Ένα μουσικό μοτίβο του Βάγκνερ.....	74
6. Το πορτρέτο μιας κυρίας.....	82
7. Συμβουλές από τη θεία Ματίλντα	92
8. Δείπνο στην πρεσβεία	99
9. Το σπίτι κοντά στο Γκόνταλμινγκ	113
 <i>ΒΙΒΛΙΟ 2: Ταξίδι στον Ζίγκφριντ</i>	
10. Η γυναίκα στο κάστρο	133
11. Νεότητα και κάλλος	154
12. Ο γελωτοποιός της Αυλής	163

ΒΙΒΛΙΟ 3: Στην πατρίδα και στο εξωτερικό

13. Σύσκεψη στο Παρίσι	173
14. Σύσκεψη στο Λονδίνο	180
15. Η θεία Ματίλντα κάνει μια κούρα	194
16. Μιλάει ο Πάικαγουεϊ	209
17. Ο χερ Χάινριχ Σπισ	214
18. Το υστερόγραφο του Πάικαγουεϊ	230
19. Ο σερ Στάφορντ Νάι έχει επισκέπτες	233
20. Ο ναύαρχος επισκέπτεται μια παλιά φίλη	242
21. Το Πρόγραμμα Κάλσιν	253
22. Χουανίτα	256
23. Ταξίδι στη Σκοτία	261
Επίλογος	280

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Το κατασκοπικό μυθιστόρημα της Άγκαθα Κρίστι Επιβάτης για Φρανκφούρτη εκδόθηκε πρώτη φορά στο Ηνωμένο Βασίλειο το 1970. Η έκδοσή του συνέπεσε με τα ογδοηκοστά γενέθλια της Κρίστι και διαφημίστηκε ως το ογδοηκοστό βιβλίο της. Πρόκειται για το τελευταίο κατασκοπικό βιβλίο που έγραψε η συγγραφέας.

Το μυθιστόρημα Επιβάτης για Φρανκφούρτη απασχόλησε για καιρό τα έντυπα μέσα της εποχής, με σχόλια, αναλύσεις και ιδιαίτερα κολακευτικές κριτικές, καθώς το θέμα του προκάλεσε συζητήσεις. Να σημειωθεί ότι το τιράζ της πρώτης έκδοσης ήταν το μεγαλύτερο που υπήρξε για βιβλίο της Άγκαθα Κρίστι, 58.000 αντίτυπα, τα οποία εξαντλήθηκαν ταχύτατα.

Το βιβλίο αυτό δε διασκευάστηκε ποτέ για τον κινηματογράφο ή την τηλεόραση.

Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου

Σερ Στάφορντ Νάι

Άγγλος διπλωμάτης, γύρω στα σαράντα πέντε, με μια περίεργη αίσθηση του χιούμορ, που δε συνάδει πάντα με το σοβαρό έργο που του έχει ανατεθεί από την κυβέρνηση της χώρας του. Δέχεται μία πρόκληση στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης, που θα αποδειχθεί ή αρκετά ριψοκίνδυνη ή αρκετά σωτήρια για το μέλλον της ανθρωπότητας.

Μέρι Αν

Ή, αλλιώς, Ρενάτα Ζερκόφσκι, γνωστή σε κάποιες περιπτώσεις και ως Δάφνη Θεοδοφάνους. Μέλος της ομάδας που προσπαθεί να ξεσκεπάσει την παράνομη δράση της κόμισσας Σαρλότε φον Βάλντσαουζεν. Ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο για να συγκεντρώσει πληροφορίες και δρα πάντα υπό άκρα μυστικότητα.

Λαίδη Ματίλντα Κλέικτον

Θεία του Στάφορντ Νάι, ηλικιωμένη αριστοκράτισσα, με ισχυρές διασυνδέσεις σε όλους τους χώρους. Υπήρξε συμμαθήτρια της κόμισσας Σαρλότε.

Χένρι Χόρσαμ

Μέλος της Ασφάλειας. Είναι αυτός που αντιλαμβάνεται το περιστατικό στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης.

Στρατηγός Μανρό

Εργάζεται στο ίδιο γραφείο με τον Νάι και του ανατίθεται να διερευνήσει το περιστατικό στο αεροδρόμιο.

Συνταγματάρχης Πάικαγουεϊ

Συνταξιούχος στρατιωτικός, βαρύς καπνιστής και αφοσιωμένος στον Στάφορντ Νάι. Μέλος της επίλεκτης ομάδας πρακτόρων που αναζητούν στοιχεία για τη διεθνή τρομοκρατία.

Σερ Τζορτζ Πάκαμ

Ο πρωθυπουργός της Βρετανίας. Ψάχνει τρόπο να εμποδίσει το κύμα τρομοκρατίας που απειλεί την παγκόσμια κοινότητα.

Λόρδος Έντουαρντ Άλταμον

Συνταξιούχος διπλωμάτης που παίρνει μέρος στην ομάδα αντιμετώπισης της τρομοκρατίας.

Κόμισσα Σαρλότε φον Βάλντσαουζεν

Πάμπλουτη και πανίσχυρη ηλικιωμένη γυναίκα, που εικάζεται ότι κινεί τα νήματα ενός κινήματος νέων, που θέτει υπό αμφισβήτηση την παγκόσμια τάξη και ασφάλεια.

Πρόλογος

Μιλά η συγγραφέας:

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται σε κάθε συγγραφέα, είτε διά ζώσης είτε μέσω επιστολής, είναι το εξής:

«Από πού αντλείτε τις ιδέες σας;»

Είναι μεγάλος ο πειρασμός να απαντήσεις «Πάντα από το Harrods» ή «Τις αντλώ κυρίως από τα Army and Navy Stores» ή, ξερά, «Πηγαίνετε στα Marks and Spencer».

Φαίνεται να είναι παγιωμένη η γενική άποψη ότι υπάρχει μια μαγική πηγή ιδεών, που οι συγγραφείς έχουν ανακαλύψει πώς να αντλούν από αυτή.

Φυσικά, δεν μπορείς να παραπέμψεις στους ελισαβετιανούς χρόνους αυτούς που σε ρωτάνε, απαντώντας τους με τους στίχους του Σαίξπηρ:

Πείτε μου, ο πόθος πού φυτρώνει;

Στην καρδιά ή στον νου ριζώνει;

Πώς γεννιέται, πώς φουντώνει;

*Απαντήστε μου. Απαντήστε.**

Απλώς απαντάς κατηγορηματικά: «Από το μυαλό μου».

Βεβαίως, αυτό δε βοηθάει κανέναν. Αν σου φανεί συμπαθη-

* Ουίλιαμ Σαίξπηρ, *Ο έμπορος της Βενετίας*. (Σ.τ.Μ.)

τικός αυτός που σου έκανε την ερώτηση, ενδίδεις και το πας λίγο παραπέρα.

«Αν μια ιδέα σε γοητεύει και έχεις την αίσθηση πως μπορείς κάτι να κάνεις με αυτήν, την κλωθογυρίζεις, κάνεις διάφορα κόλπα, την απλώνεις, τη μαζεύεις κι έτσι, σιγά σιγά, της δίνεις μορφή. Βεβαίως, μετά θα πρέπει να αρχίσεις να γράφεις. Αυτό δεν είναι ούτε κατά διάνοια διασκεδαστικό – πρόκειται για πραγματικά σκληρή δουλειά. Εναλλακτικά, μπορείς να καταχωνιάσεις προσεκτικά την ιδέα σου κάπου, στη συντήρηση, ίσως για πιθανή χρήση έπειτα από κάνα δυο χρόνια.

Μια δεύτερη ερώτηση –ή, μάλλον, άποψη– ενδέχεται να είναι η εξής:

«Υποθέτω, αντλείτε τους περισσότερους από τους χαρακτήρες σας από την πραγματική ζωή...»

Αρνείσαι με αγανάκτηση αυτόν τον τερατώδη υπαινιγμό.

«Όχι βέβαια! Τους επινοώ! Είναι δικοί μου! Οι χαρακτήρες πρέπει να είναι δικοί μου... να κάνουν ό,τι θέλω εγώ, να είναι όπως τους θέλω εγώ... να αποκτούν ζωή χάρη σε μένα, έχοντας τις δικές τους απόψεις καμιά φορά, αλλά μόνο χάρη σε μένα, που τους έκανα να υπάρχουν».

Επομένως, ο συγγραφέας έχει δημιουργήσει τις ιδέες και τους χαρακτήρες, αλλά προκύπτει τώρα η τρίτη αναγκαιότητα: το σκηνικό. Τα δύο πρώτα προέρχονται από εσωτερικές πηγές, το τρίτο βρίσκεται κάπου έξω –εκεί πρέπει να βρίσκεται–, περιμένοντας, ήδη υπαρκτό. Δεν το επινοείς εσύ, υπάρχει, είναι πραγματικό.

Έκανες κάποτε, ας πούμε, μια κρουαζιέρα στον Νείλο... θυμάσαι τα πάντα... και είναι ακριβώς το σκηνικό που θέλεις για τη συγκεκριμένη ιστορία. Γευμάτιζες κάποια φορά σε ένα καφέ στο Τσέλσι. Έγινε ένας καβγάς – μια κοπέλα ξερίζωσε μια τούφα από τα μαλλιά μιας άλλης κοπέλας. Εξαιρετική αρχή για το επόμενο βιβλίο που σκοπεύεις να γράφεις. Ταξιδεύεις με το Οριάν Εξπρές. Τι ωραία που θα ήταν να το κάνεις σκηνικό για την πλοκή που έχεις στον νου σου! Πας για τσάι σε μια φίλη. Τη στιγμή

που φτάνεις, ο αδελφός της κλείνει ένα βιβλίο που διάβαζε, το πετάει στην άκρη και λέει: «Όλα καλά, αλλά γιατί, στην ευχή, δε φώναξαν την Έβανς;»

Κι εσύ τότε αποφασίζεις αμέσως πως ένα δικό σου βιβλίο, που πρόκειται να γράψεις σύντομα, θα έχει τίτλο *Γιατί δε φώναξαν την Έβανς*.

Δεν ξέρεις ακόμα ποια θα είναι η Έβανς. Δεν πειράζει. Η Έβανς θα εμφανιστεί όταν έρθει η ώρα – ο τίτλος κατοχυρώθηκε.

Επομένως, κατά μία έννοια, τα σκηνικά σου δεν τα επινοείς εσύ. Υπάρχουν έξω από σένα, βρίσκονται γύρω σου, είναι πραγματικά – αρκεί να απλώσεις το χέρι σου και να διαλέξεις. Ένα τρένο, ένα νοσοκομείο, ένα ξενοδοχείο στο Λονδίνο, μια παραλία στην Καριβική, ένα χωριό στην επαρχία, ένα κοκτέιλ πάρτι, ένα σχολείο θηλέων.

Όμως επιβάλλεται μόνο ένα πράγμα: Πρέπει να είναι εκεί – να υπάρχουν. Αληθινοί άνθρωποι, αληθινά μέρη. Ένα συγκεκριμένο μέρος στον χρόνο και τον χώρο. Αν είναι στο εδώ και στο τώρα, πέρα από όσα στοιχεία σου δίνουν τα μάτια και τα αυτιά σου, πώς θα πάρεις όλες τις πληροφορίες; Η απάντηση είναι τρομερά απλή.

Είναι αυτά που σου σερβίρει καθημερινά ο Τύπος με την πρωινή εφημερίδα σου κάτω από τον γενικό τίτλο *Ειδήσεις*. Μάζεψέ τα από την πρώτη σελίδα της εφημερίδας. Τι συμβαίνει σήμερα στον κόσμο; Τι λένε, τι σκέφτονται, τι κάνουν οι άνθρωποι; Κράτησε έναν καθρέφτη μπροστά στην Αγγλία του 1970.

Κοίταζε κάθε μέρα επί έναν μήνα την πρώτη σελίδα, κράτησε σημειώσεις, σκέψου τα, ταξινόμησέ τα.

Κάθε μέρα θα υπάρχει ένας φόνος.

Ένα κορίτσι βρέθηκε στραγγαλισμένο.

Φτωχή ηλικιωμένη έπεσε θύμα επίθεσης και κλοπής.

Νεαροί ή εφηβοί... επιτέθηκαν ή δέχτηκαν επίθεση.

Κτίρια κατεστραμμένα, τηλεφωνικοί θάλαμοι σπασμένοι και διαλυμένοι. Λαθρεμπόριο ναρκωτικών.

Ληστείες και βιαιοπραγίες.

Παιδιά εξαφανισμένα και πτώματα δολοφονημένων παιδιών που βρέθηκαν σε μικρή απόσταση από το σπίτι τους.

Είναι δυνατόν να είναι αυτή η Αγγλία; Είναι, στ' αλήθεια, έτσι η Αγγλία; σκέφτεσαι. Όχι... όχι ακόμα, μα θα μπορούσε.

Γεννιέται μέσα σου ο φόβος – φόβος για ό,τι ενδέχεται να συμβεί. Όχι τόσο εξαιτίας των πραγματικών γεγονότων όσο των πιθανών αιτίων που κρύβονται πίσω τους. Άλλα γνωστά, άλλα άγνωστα, όμως τα αισθάνεσαι. Και όχι μόνο στη χώρα μας. Βλέπεις μικρότερες παραγράφους σε άλλες σελίδες – είναι ειδήσεις από την Ευρώπη, από την Ασία, από τη Βόρεια και τη Νότια Αμερική, ειδήσεις από όλο τον κόσμο.

Αεροπειρατείες.

Απαγωγές.

Βία.

Ταραχές.

Μίσος.

Αναρχία.

Και όλα αυτά να εντείνονται.

Όλα να μοιάζουν ότι οδηγούν σε αποθέωση της καταστροφής, σε απόλαυση της βαναυσότητας.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Μια φράση αντηχεί από το παρελθόν, από τους ελισαβετιανούς χρόνους, και λέει πως η ζωή:

...είναι ένα παραμύθι

που λέει ένας παλαβός, γεμάτο βοή κι οργή,

*και δε σημαίνει τίποτα.**

Παρ' όλα αυτά, ξέρεις –το ξέρεις από τη δική σου εμπειρία– πόση καλοσύνη υπάρχει στον κόσμο· οι καλές πράξεις, η καλοσύνη της καρδιάς, οι πράξεις συμπόνιας, η καλοσύνη μεταξύ γειτόνων, η εθελοντική βοήθεια από νέους, αγόρια και κορίτσια.

* Ουίλιαμ Σαίξπηρ, *Μακμπέθ*. (Σ.τ.Μ.)

Τότε γιατί αυτή η φανταστική ατμόσφαιρα από τις καθημερινές ειδήσεις –από πράγματα που συμβαίνουν–, που είναι αληθινά γεγονότα;

Για να γράψεις μια ιστορία το έτος 1970 πρέπει να αποδεχτείς το πλαίσιο. Εάν το πλαίσιό σου είναι φανταστικό, η ιστορία πρέπει να συμφωνεί με το πλαίσιο. Πρέπει να είναι κι αυτή μια φαντασία – ένα υπερθέαμα. Το σκηνικό σου πρέπει να περιλαμβάνει τα φανταστικά γεγονότα της καθημερινότητας.

Μπορεί κανείς να οραματιστεί έναν φανταστικό σκοπό; Μια μυστική Εκστρατεία για Εξουσία; Μπορεί μια μανιακή επιθυμία καταστροφής να δημιουργήσει έναν καινούργιο κόσμο; Μπορεί να το πάει κανείς ένα βήμα παραπέρα και να προτείνει μια διάσωση με φανταστικά και, φαινομενικά, αδύνατα μέσα;

Τίποτα δεν είναι αδύνατον· αυτό μας δίδαξε η επιστήμη.

Αυτή η ιστορία είναι στην ουσία μια φαντασία. Δεν προσποιείται ότι είναι τίποτα παραπάνω.

Όμως τα περισσότερα από όσα συμβαίνουν σε αυτή την ιστορία συμβαίνουν ή έχουν προοπτική να συμβούν στον σημερινό κόσμο.

Δεν είναι μια ιστορία που είναι αδύνατον να συμβεί – είναι απλώς μια φανταστική ιστορία.

ΒΙΒΛΙΟ 1

Ένα ταξίδι που διακόπηκε

Επιβάτης για Φρανκφούρτη

Παρακαλώ, δέστε τις ζώνες σας».

Το ετερόκλητο πλήθος των επιβατών του αεροπλάνου αργούσε να υπακούσει. Υπήρχε μια γενική αίσθηση ότι δεν ήταν δυνατόν να έχουν φτάσει τόσο γρήγορα στη Γενεύη. Οι μισοκοιμισμένοι μουρμούριζαν και χασμουριόνταν. Τους αποκοιμισμένους χρειάστηκε να τους ξυπνήσει ευγενικά αλλά επιτακτικά μια αεροσυνοδός.

«Παρακαλώ, δέστε τις ζώνες σας».

Η άχρωμη φωνή από τα μεγάφωνα ήταν επίσης επιτακτική. Εξήγησε στα γερμανικά, στα γαλλικά και τα αγγλικά ότι σε λίγο το αεροσκάφος θα ερχόταν αντιμέτωπο με μια σύντομη σφοδρή κακοκαιρία. Ο σερ Στάφορντ Νάι άνοιξε διάπλατα το στόμα του, χασμουρήθηκε και ανακάθισε ορθώνοντας την πλάτη του. Ονειρευόταν πανευτυχής ότι ψάρευε σε ένα ποτάμι της Αγγλίας.

Ο Στάφορντ Νάι ήταν σαράντα πέντε ετών, μετρίου αναστήματος, καστανός, με λείο πρόσωπο, χωρίς μουστάκι ή γένια. Από πλευράς ντυσίματος, του άρεσε να το παίζει ιδιόρρυθμος. Και ως γόνος εξαιρετικής οικογενείας, ένιωθε πάντα εντελώς άνετα με τις ενδυματολογικές ιδιορρυθμίες του. Και αν αυτές έκαναν καμιά φορά τους συμβατικά ντυμένους συναδέλφους του να μορφάζουν, ο σερ Στάφορντ Νάι απλώς γελούσε με ικανοποίηση από

μέσα του και το διασκέδαζε. Είχε κάτι από αρσενικό του δεκάτου ογδούου αιώνα. Του άρεσε να τραβάει την προσοχή.

Μια πολύ ιδιαίτερη ενδυματολογική παραξενιά του, όταν ταξίδευε, ήταν ένα είδος κάπας ληστή που είχε αγοράσει κάποτε στην Κορσική. Μια μακριά κάπα σε χρώμα μπλε μαβί, με σκουροκόκκινη φόδρα και φαρδιά κουκούλα, που έπεφτε χαλαρά στην πλάτη και που, όταν ήθελε, τη σήκωνε και κάλυπτε το κεφάλι του για να προστατεύεται από τον αέρα.

Στους διπλωματικούς κύκλους ο σερ Στάφορντ Νάι ήταν ως τώρα μια απογοήτευση. Έχοντας ξεχωρίσει από νεαρή ηλικία για τα πολλά χαρίσματά του, προοριζόταν για μεγάλα πράγματα, όμως είχε αποτύχει παταγωδώς να εκπληρώσει τις προσδοκίες: μια διανοητικά ιδιόρρυθμη αίσθηση του χιούμορ τον έπιανε συνήθως πάνω στις στιγμές που θα έπρεπε να είναι οι πιο σοβαρές του. Όταν τα πράγματα έφταναν στο διά ταύτα, προτιμούσε πάντα να ικανοποιηθεί αυτή τη σκανταλιάρικη τάση του, παρά να πλήξει. Ήταν γνωστό δημόσιο πρόσωπο, χωρίς να έχει αριστεύσει ποτέ σε κάτι. Κατά γενική ομολογία, ο Στάφορντ Νάι, παρότι αναμφισβήτητα ικανός και πανέξυπνος, δεν ήταν –και μάλλον δε θα γινόταν ποτέ– ένας ασφαλής διπλωμάτης. Και σε αυτούς τους καιρούς των μπερδεμένων πολιτικών και των μπερδεμένων εξωτερικών σχέσεων, η ασφάλεια, ιδίως αν ήταν να φτάσει κανείς κάποτε στο αξίωμα του πρέσβη, ήταν προτιμότερη από την ευφυΐα. Ο σερ Στάφορντ Νάι μπήκε στο ράφι, αναλαμβάνοντας αραιά και πού μόνο αποστολές που απαιτούσαν την τέχνη της διπλωματίας, αλλά δεν ήταν και τόσο σημαντικές ή δημόσιας φύσης. Οι δημοσιογράφοι τον ανέφεραν καμιά φορά ως το κρυφό χαρτί της διπλωματίας.

Κανείς δεν ήξερε αν ο σερ Στάφορντ Νάι ήταν απογοητευμένος από την καριέρα του. Πιθανότατα, ούτε καν ο ίδιος. Ήταν αρκετά ματαιόδοξος, όμως, από την άλλη πλευρά, του άρεσε πάρα πολύ να ικανοποιεί την ακόρεστη επιθυμία του για σκανταλιές.

Αυτή τη φορά επέστρεφε από τη Μαλαισία, όπου συμμετείχε σε μια επιτροπή διερεύνησης, την οποία βρήκε ακραία αδιάφορη. Οι

συνάδελφοί του, κατά τη γνώμη του, είχαν προαποφασίσει ποια θα ήταν τα ευρήματά τους. Είδαν, άκουσαν, αλλά οι ήδη διαμορφωμένες απόψεις τους δεν επηρεάστηκαν καθόλου. Ο σερ Στάφορντ είχε εγείρει μερικές αντιρρήσεις, πιο πολύ από αντίδραση και όχι επειδή διαφωνούσε επί της ουσίας. Αν μη τι άλλο, η στάση του είχε ζωντανέψει λιγάκι τα πράγματα. Μακάρι να υπήρχε δυνατότητα για περισσότερα τέτοια. Οι συνάδελφοι που συμμετείχαν στη συγκεκριμένη επιτροπή ήταν όλοι τους συνετοί, αξιόπιστοι και απελπιστικά βαρετοί. Ακόμη και η πασίγνωστη κυρία Ναθάνιελ Ετζ, η μόνη γυναίκα μέλος της επιτροπής, ονομαστή για τις εκρήξεις της, δεν έκανε κουταμάρες όταν το ζήτημα κατέληξε στα απλά γεγονότα. Είδε, άκουσε και δεν πήρε κανένα ρίσκο.

Την είχε συναντήσει άλλη μια φορά, στο πλαίσιο της προσπάθειας επίλυσης κάποιου προβλήματος σε μία από τις πρωτεύουσες των Βαλκανίων. Ήταν εκεί που ο σερ Στάφορντ Νάι δεν μπόρεσε να αποφύγει κάποιες δεύτερες σκέψεις, όπως έκανε συνήθως. Το σκανδαλοθηρικό περιοδικό *Inside News* σε ένα άρθρο του άφηνε να εννοηθεί ότι η παρουσία του Στάφορντ Νάι στη βαλκανική πρωτεύουσα ήταν στενά συνδεδεμένη με βαλκανικά προβλήματα και ότι η αποστολή του ήταν μυστική και πάρα πολύ λεπτής φύσεως. Ένας κατ' ευφημισμόν φίλος τού είχε στείλει το τεύχος με τη σχετική παράγραφο κυκλωμένη. Ο σερ Στάφορντ δεν εξεπλάγη· διάβασε το σχόλιο με ένα πλατύ χαμόγελο. Ήταν για γέλια το πόσο έξω είχαν πέσει οι δημοσιογράφοι σε αυτή την περίπτωση. Η αλήθεια ήταν ότι η παρουσία του στη Σόφια εκείνες τις μέρες οφειλόταν αποκλειστικά και μόνο στο άδολο ενδιαφέρον του για τα σπάνια αγριολούλουδα και στις ορέξεις της ώριμης φίλης του, της λαίδης Λούσι Κλέγκχορν, η οποία αναζητούσε μετά μανίας αυτά τα δυσεύρετα ταπεινά λουλουδάκια, πάντα ακούραστη και ανά πάσα στιγμή έτοιμη να σκαρφλώσει σε κάποιον γκρεμό ή να πηδήξει όλο χαρά μέσα σε κάποιον βάλτο, έτσι και εντόπιζε κάποιο αγριολούλουδο, το μήκος της λατινικής ονομασίας του οποίου ήταν αντιστρόφως ανάλογο με το μέγεθός του.

Η μικρή συντροφιά συνέχιζε τις βοτανολογικές αναζητήσεις της στις βουνοπλαγιές σχεδόν επί ένα δεκαήμερο ήδη, όταν ο σερ Στάφορντ σκέφτηκε ότι ίσως ήταν κρίμα που εκείνη η παράγραφος στο περιοδικό απείχε τόσο πολύ από την αλήθεια. Τον είχαν κουράσει λιγάκι –λιγάκι– τα αγριολούλουδα και, όσο κι αν του άρεσε η Λούσι, αυτή η ευκολία της, παρά τα εξήντα της χρόνια, να ανηφορίζει τρέχοντας τις πλαγιές, ξεπερνώντας τον με τόση άνεση, μερικές φορές τον εκνεύριζε. Ακριβώς μπροστά του έβλεπε διαρκώς τα οπίσθια ενός μπλε ρουά παντελονιού και η Λούσι, που ένας θεός ήξερε πόσο πετσί και κόκαλο ήταν σε άλλα σημεία, είχε πολύ φαρδιά οπίσθια για μπλε ρουά κοτλέ παντελόνι. *Ας υπήρχε, σκέφτηκε τότε, ένα ωραίο διεθνές ζήτημα να απασχοληθώ, να περάσω ευχάριστα τον καιρό μου...*

Μέσα στο αεροπλάνο ακούστηκε ξανά από τα μεγάφωνα η μεταλλική φωνή. Ενημέρωσε τους επιβάτες ότι λόγω πυκνής ομίχλης στη Γενεύη η πτήση θα κατευθυνόταν στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης και θα συνέχιζε από εκεί για Λονδίνο. Οι επιβάτες με προορισμό τη Γενεύη θα μεταφέρονταν με άλλη πτήση το συντομότερο δυνατόν. Για τον σερ Στάφορντ Νάι δεν έκανε καμία διαφορά. Αν υπήρχε ομίχλη και στο Λονδίνο, θα έστελναν το αεροπλάνο στο Πρέστγουικ της Γλασκόβης, υπέθεσε. Ήλπιζε να μη συμβεί. Είχε καταλήξει ουκ ολίγες φορές στη Γλασκόβη. *Η ζωή, σκέφτηκε, και τα αεροπορικά ταξίδια είναι τρομερά βαρετά. Μακάρι να...* δεν ήξερε τι να ευχηθεί... *μακάρι να...* τι;

*Δεν πρέπει να αρνείται κανείς
το ασυνήθιστο, όταν του προσφέρεται.*

Επιστρέφοντας στο Λονδίνο από μια διπλωματική αποστολή στη Μαλαισία, ο σερ Στάφορντ Νάι γίνεται αποδέκτης μιας εξομολόγησης που θα του αλλάξει τη ζωή. Μια γυναίκα τού εκμυστηρεύεται πως κάποιος προσπαθεί να τη σκοτώσει. Ωστόσο, όταν τη συναντά ξανά, η μυστηριώδης γυναίκα τού συστήνεται ως διαφορετικό πρόσωπο, πάλι και πάλι, παρασύροντας τον διπλωμάτη σε ένα παιχνίδι πολιτικής ίντριγκας πολύ πιο επικίνδυνο απ' όσο μπορεί να φανταστεί. Σε μια αρένα όπου κανείς δεν μπορεί να είναι σίγουρος για τίποτα, ο Νάι πρέπει να αγωνιστεί ενάντια σε έναν αόρατο εχθρό με πολύ ισχυρά όπλα...

2 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 23629

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ